

Skræppenborg-Nielsen: Ethvert lovfor­slag af betydning, der vedtages her i det høje ting, bedømmes ofte på mange forskellige måder, alt efter som man er modstander eller tilhænger af loven eller lovkomplekset. Mere sjældent er det, når der hersker en næsten enstemmig opfattelse af en lov. Det er i denne forbindelse min absolutte overbevisning, at det store flertal her i salen og vel også ude omkring i landet er enig i, at det, vi til daglig kalder skattelovgivningen i Danmark, efterhånden har udviklet sig til en jungle, som ikke ret mange kan finde ud af igen, hvis man først har vovet sig derind, og det skal der mod til.

Mere træffende er det engang sagt af den tidligere formand for landsskatteretten, Hjorth Lorenzen, der i en kronik i Politiken for mange år siden anvendte ordene „et kludetæppe“ om dansk skattelovgivning. Skattelovgivningen i dette land burde som så ofte fremført af mit partis ordfører, også af andre, for længst have været reformeret, men det synes, som om fhv. minister K. K. Steincke havde så usigelig ret, da han i sin tid gav udtryk for, at noget af det vanskeligste i politik er at få gennemført reformer, som praktisk taget de allerfleste er enige om bør gennemføres.

Hvad er det, der er sket med skatte­lovgivningen her i landet? Der er bl. a. sket dette, at regering og folketing ved en ofte småtskåren detaillovgivning gennem skattesystemet har forsøgt at tage hensyn til alle mulige, ofte hinanden modstridende formål. Skattelovgivningen eller kludetæppet er ved en sådan detaillovgivning blevet lappet, men med alle mulige kulører og kvaliteter, der kun meget sjældent har passet sammen. De lapperier, der har fundet sted, har som regel været nye fradragbestemmelser, og disse fradragbestemmelser har igen trukket andre med sig, alt efter den indflydelse, de forskellige befolkningsgrupper har haft rent politisk.

Som tidligere medlem af en ligningskommission ved jeg, at skatteydere som regel er meget interesseret i fradrag på selv­angivelsen, og det er vel kun naturligt, men hvad fradrag angår, glemmer man ofte at tænke på, at ethvert fradrag i realiteten er et tillæg for alle de øvrige skatteydere, og hvis fradragene tilsammen bliver store nok, får den enkelte skatte-

yder slet ikke den skattemæssige fordel af sine egne fradrag, som han ofte selv går og tror. Det siger sig selv, at resultatet af en sådan fremgangsmåde, en sådan lovgivning, aldrig nogen sinde kan blive en rationel og retfærdig skattelovgivning, men i stedet er blevet det, som det er i dag, en jungle at vandre i og et misfarvet klude­tæppe at se på.

Socialistisk folkeparti er i princippet modstander af alle disse skattelovslapperier og mener, at regeringen hellere skulle fremsætte forslag til en fornuftig skatte­reform, således at det gamle, halvrådne kludetæppe, som næppe én kludekræmmer i dette land vil give ret mange penge for, erstattes med virkelig godt stof, et stof, hvor også de enkelte farver er afstemt med hverandre.

Forslag til lov om skattelettelse for op­sparing giver, såfremt det vedtages, de selvstændige erhvervsdrivende meget store, efter vor mening alt for store muligheder for misbrug. Jeg tænker her på, at det efter lovforslaget vil være muligt for disse selvstændige erhvervsdrivende rent regnskabsmæssigt at fordele deres indtægter, deres afbetalinger og deres gældsoptagelser på en sådan måde, at resultatet bliver det skattemæssigt set gunstigst mulige. De selvstændigt erhvervsdrivende kan f. eks. med loven i hånd afbetale gæld på deres private hus og få skattelettelse, medens lønmodtagere ikke har samme ret. I forbindelse hermed kan man stille det spørgs­mål: hvorfor i al verden skal kun den ene ejendomsbesidder og ikke den anden have skattemæssige begunstigelser på alle ikke­ejendomsbesidderes bekostning? Hertil kommer naturligvis, at selve den indirekte ind­komstopgørelse, der er en forudsætning for at kunne regne ud, hvor stor opsparingen har været for de erhvervsdrivende, bliver meget vanskelig for skattevæsenet at kon­trollere.

For alle andre skatteydere har lovforsla­get samme virkninger som de nuværende kapitalbindingsregler, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. De skatteydere, der har penge i banken, kan altså fortsat bare flytte pengene fra en konto til en anden og derved opnå skatte­lettelse. Om nyopsparing, der vel må siges at være lovforslagets egentlige hensigt, be-